

ELŐFIZETÉSI FÖLHIVÁS!

Midőn az annyi csalódás közt legördült mult év derekán az „Erdőszeti Lapok“ra szóló előfizetési felhívást közrebocsájtottuk, hazai lapjaink majdnem kivétel nélkül intőleg buzdítólag szólottak a magyar közönséghez, nem mintha mi elég szerencsések lettünk volna tettekre hivatkozhatni, mellyek a nemzet bizalmára érdemesíthetnek, hanem — úgy hisszük mi — mert e lapok t. szerkesztősegei az ügy fontosságától áthatva annak képviseltetését megkisérteni óhajtották. Egyes füzeteink, a mint megjelentek, ugyan ezen lapok s mondhatjuk a közönség részéről is alig várt meleg részvétellel fogadtattak, mi által akaratumk szentsége, mellynek a tett korántsem vala képes megfelelni, bő jutalmát vette.

Megfogadtuk, hogy lapunk tiszta jövedelme első sorban a magyar erdőszeti műszótár megalkotására fog fordíttatni. E tiszta jövedelem — a mint az az alább következő nyílt számadásból kiviláglik, csekély volt ugyan, elégséges mind a mellett, hogy e műszótár német részét kinyomathassuk, vállalkozó munkatársainknak megküldhessük. A visszakerült példányok és saját fáradozásaink nyomán a műszavaknak megfelelő magyar kitételeket is sikerült összeállítanunk. Hátra van még a künnlevő példányokat bevárnnunk, azok szerint munkalatunkat kiegészítenünk, az egyes szavakhoz rövid magyarázatot írnnunk s az így elkészült műszótárt illetékes bíráló választmány által megrostálva, kijavítva, a közönség használatára bocsájtanunk.

Hátra a magyar tankönyvek, hátra a szélesebb értelemben vett erdőszeti magyar irodalom megalapítása; hátra a teendők roppant sokasága, mellynek bevégezése egyrésztől kel-

ló képzettség mellett rendíthetlen kitartást, megfeszített munkásságot, a másik részről — meleg pártolást igényel!

A magyar első sorban nemzetiségének szellemi fensősége biztosíthatja a végbukás ellen; ismereteink fejlesztése minden irányban, — ez fennmaradásunk talpköve; e nélkül — fényesen vagy észrevétlenül — de sirba dülünk. Rajta tehát! kiki csak egy homokszemet, és felépül a palota, mellynek védfalai közt a magyar örök életet élhet! A haza hő szeretetében gyökeredző eme kötelességérzettől indítva, mi is megkísértettük erőnket, hogy a nemzeti mivelődés egy réscekskáját betölthessük. Megfeszítettük minden erőnket, hogy a belénk vetett hit első évi életünk alkonyán azon reményen végződjen, miszerint a jövő évben — felhasználva a multnak tapasztalásait, egyes jóakaróink figyelmeztetéseit, hazánk fölvirágzásának hajnalához a fénypir némi csekély szikrájával vállalatunk is járulhatand.

Ha sikerült t. előfizetőinket szándékunk őszinteségéről, igyekezetünk komolyságáról, vállalatunk életrealitásáról meggyőznünk, úgy nem hasztalan kockáztatjuk azon kérést, hogy előfizetéseiket a jövő 1863-ki év folyamára megújítani és lapunk pártolására becses ismerőik köréből többeket is reábirni kegyeskedjenek.

E lap mint eddig, úgy ezentul is havonként minden hó első napjaiban legalább két nyomott ivnyi terjedtségben fog megjelenni, s annak tiszta jövedelmé az erdőszeti irodalom előmozdítására fordítottatni.

Az előfizetési ár egy évre 5 ft. o. é.

Előfizetni csak egész évre lehet.

Az előfizetési pénzeket legkésőbb November végéig kérjük megküldeni az „Erdőszeti Lapok“ szerkesztőségének Selmecezen, mert a lap új évi folyamát csak úgy indíthatjuk meg, ha vállalatunkat anyagilag biztosítva látjuk.